

Daniel

ਦਾਨੀਏਲ

ਭੂਮਿਰਾ

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਯੁਸਤਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਯੁਜਰ ਰਾਜਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਮਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਲੇਖਕ ਕਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਜਾਗਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੀਚ ਤਾਨਾਸਾਹ ਨੂੰ ਗਿਰਾਏਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ ।

ਇਸ ਯੁਸਤਰ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹਨ: (1) ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਘਟਨਾਵਾਂ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ । ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਬੁਲ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਨ । (2) ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਜੋ ਬਾਬੁਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਕਈ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਦੇ ਧਤਨ ਨੂੰ ਯਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਯੁਜਰ ਅੱਤਿਆਚਾਰੀ ਦੇ ਧਤਨ ਅਤੇ ਯਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਰੂਥ-ਚੋਖ:

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ 1:1 – 6:28

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ 7:1 – 12:13

ਚਾਰ ਧਮੂ 7:1 – 28

ਮੋਢਾ ਅਤੇ ਬੱਕਰਾ 8:1 – 9:27

ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ 10:1 – 11:45

ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ 12:1 – 13

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ

(1:1–6:28)

ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਜਵਾਨ

੧ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਬਾਬੁਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਯਹੂਸਲਮ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਘੋਰ ਲਿਆ । ੨ ਉਦ ਯਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨੂੰ

ਅਤੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹ ਦਿੱਤਾ । ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਨਕਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ । ३ ਰਾਜੇ ਨੇ ਖੁਸਰਿਆਂ ਦੇ ਧਰਯਾਨ ਅਮਥਨਜ਼ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਰਾਜੇ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਕੇ ਖੋਸ ਕਰੇ । ४ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬੇਦੋਸ਼, ਰੂਪਵੰਤ ਅਤੇ ਮਾਰੀ ਬੁੱਧ ਵਿੱਚ ਗੁਸ਼ਿਆਰ, ਗਿਆਨਵੰਤ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਣ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਬਲੀਅਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਮਾਰੀ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋਣ । ਅਮਥਨਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਮਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਸਿਖਾਏ । ५ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਦਲੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੀਣ ਦੀ ਸਰਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਲਾਂ ਤੌਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖਾਲਣ ਖੋਸਣ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਖ਼ੀਰ ਨੂੰ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਖੋਸ ਰੀਤੇ ਜਾਣ । ६ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਹੂਦਾਗ ਦੇ ਵੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਗ, ਮੀਸਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਗ ਸਨ । ७ ਖੁਸਰਿਆਂ ਦੇ ਧਰਯਾਨ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਅਰਥਾਤ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਬੇਲਟਸੱਸਰ, ਹਨਨਯਾਗ ਨੂੰ ਸਦਰਰ, ਮੀਸਾਏਲ ਨੂੰ ਮੇਸਰ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਗ ਨੂੰ ਅਬਦਨਗੋ ਆਖਿਆ । ८ ਧਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੁਕਾਦਲੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਸਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਅਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ । ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਖੁਸਰਿਆਂ ਦੇ ਧਰਯਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ । ९ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖੁਸਰਿਆਂ ਦੇ ਧਰਯਾਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਹੋਈ । १० ਖੁਸਰਿਆਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਮੀ ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਣੇ ਪੀਣੇ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਰਾ ਮੂੰਹ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਇਉਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਧਾਓ ? ११ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਖੁਸਰਿਆਂ ਦੇ ਧਰਯਾਨ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਗ, ਮੀਸਾਏਲ ਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਗ ਤੇ ਨਿਖ਼ਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਖਿਆ । १२ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਤੌਰ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਖ ਕੇ ਵੇਖ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਮਾਗ ਪਤ ਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਹੀ ਮਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ । १३ ਤਦ ਮਾਡੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜੁਆਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ, ਜਿਹੜੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮੁਕਾਦਲਾ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇਰੇ ਮਾਗਮਣੇ ਵੇਖੇ ਜਾਣ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਤੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝੋਂ ਰਹੀਂ । १४ ਉਸ ਨੇ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫਿਗ ਗੱਲ ਖੰਨ ਲਈ ਆਤੇ ਦਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਖਿਆ । ੧੫ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭਗਰੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਰਿਆਂ ਜੁਯਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੁਯਾਦਲਾ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੁੰਗ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਆਤੇ ਸਰੀਰ ਖੋਟੇ ਦਿੱਸਦੇ ਸਨ । ੧੬ ਤਦ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਯਾਦਲਾ ਭੋਜਨ ਆਤੇ ਸਰਾਬ ਜਿਹੜੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੀਣ ਲਈ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਘ ਖਤ ਹੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ । ੧੭ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਜੁਯਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਖਰਖਾਰ ਦੀ ਸਾਮਤਰ ਆਤੇ ਮਾਰੀ ਵਿੱਦਿਆ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਆਤੇ ਨਿਰੁੰਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਆਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਤੇ ਸੁਫਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ । ੧੮ ਜਦ ਉਹ ਦਿਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਭਗਰੋਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਗੁਰਖ ਆਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਤਦ ਖੁਸਰਿਆਂ ਦਾ ਖਰਖਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਲਿਆਇਆ । ੧੯ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਰੀਤੀਆਂ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਮਾਏਲ ਤੇ ਆਜ਼ਰਯਾਹ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਰੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਦਰਬਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਖਰਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ । ੨੦ ਬੁੱਧ ਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਕੁਝ ਰਾਜਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਫਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਆਤੇ ਜੋਤਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਨਿਰੁੰਨ ਸਨ । ੨੧ ਦਾਨੀਏਲ ਖੋਰਸ ਰਾਜਾ ਦੇ ਖਹਿਲੇ ਮਾਲ ਤੱਕ ਦਰਬਾਰੀ ਰਿਹਾ ।

੨

ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਦਾ ਸੁਫਨਾ

੧ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸੁਫਨੇ ਵੇਖੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਖਬਰਾ ਗਈ ਆਤੇ ਉਹ ਦੀ ਨੀਂਦ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ । ੨ ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੁਰਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਜੋਤਸੀਆਂ, ਖੰਤਰੀਆਂ ਤੇ ਕਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੱਦੇ ਜੇ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੁਫਨਾ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਸਣ, ਫਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਏ ਆਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਖੋਸ ਹੋਏ । ੩ ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਫਨਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਖਰ ਖੋਰਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਸੁਫਨੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਖਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੪ ਆਂਗੋ ਕਸਦੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਂਗੇ ਆਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਨਤੀ ਰੀਤੀ, ਭਈ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਸੀਂ ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ ! ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਫਨਾ ਸੁਣਾਓ ਆਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਆਰਥ ਦੱਸਾਂਗੇ । ੫ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੱਲ ਖੋਰੇ ਖਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ । ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਫਨਾ ਨਾ ਦੱਸੋ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਆਰਥ ਨਾ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਰੀਤੇ ਜਾਓਗੇ ਆਤੇ

ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਰੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਬਣਨਗੇ ! ੬ ਘਰ ਜੋ ਸੁਫਨਾ ਆਉਂਦਾ ਆਰਥ ਦੱਸੇ
 ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਰੋਲੋਂ ਦਾਤਾਂ, ਇਨਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਪਾਉਂਗੇ, ਮੈਂ ਸੁਫਨਾ ਆਉਂਦਾ ਉਹ
 ਦਾ ਆਰਥ ਮੈਂਨੂੰ ਦੱਸੋ । ੭ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ,
 ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਫਨਾ ਸੁਣਾਵੇ ਤਾਂ ਆਮੀਂ ਉਹ ਦਾ ਆਰਥ ਦੱਸਾਂਗੇ ।
 ੮ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਟਾਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ
 ਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਮਨੋਂ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ । ੯ ਘਰ
 ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂਨੂੰ ਸੁਫਨਾ ਨਾ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਗੁਰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ
 ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਤਾਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸੁਣਾਓ ਕਿ
 ਸਮਾਂ ਟਲ ਜਾਵੇ । ਮੈਂ ਸੁਫਨਾ ਸੁਣਾਓ ਤਦ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਾ
 ਆਰਥ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ! ੧੦ ਕਮਦੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਰਤੀ
 ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਸਕੇ, ਨਾ
 ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਸਰਦਾਰ ਜਾਂ ਗਰਮ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ
 ਕਿਸੇ ਜਾਦੂਗਰ, ਜੇਤਮੀ ਜਾਂ ਕਮਦੀ ਰੋਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਖੁੰਢੀ ਹੋਵੇ ! ੧੧ ਜਿਹੜੀ
 ਗੱਲ ਰਾਜਾ ਖੁੰਢਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਆਨੋਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਦੇਹਯਾਰੀਆਂ
 ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੱਸਦੇ, ਕੋਈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ । ੧੨ ਇਸ ਕਾਰਨ ਰਾਜਾ
 ਕਰੋਧਵਾਨ ਹੋ ਕੇ ਅੱਤ ਗਰਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ
 ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰੋ ! ੧੩ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੁਰਮ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ
 ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ
 ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੱਭਿਆ ।

ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਆਰਥ ਖਰਗਟ ਕਰਨਾ

੧੪ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜਲਾਦਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਆਰਯੋਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ
 ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ
 ਬੁੱਝ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ । ੧੫ ਉਹ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ
 ਆਰਯੋਰ ਨੂੰ ਖੁੰਢਿਆ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਗੁਰਮ ਵਿੱਚ ਐਨੀ ਕਾਹਲੀ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
 ? ਤਦ ਆਰਯੋਰ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਭੇਤ ਸੁਣਾਇਆ । ੧੬ ਤਦ
 ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਵਰਤ ਦਿਓ ਅਤੇ
 ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਰਥ ਦੱਸਾਂਗਾ । ੧੭ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਗਨਨਯਾਹ,
 ਮੀਸਾਏਲ ਤੇ ਅਜਰਯਾਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ੧੮ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ
 ਭੇਤ ਦੇ ਵਿਖੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਕਯਾ ਮੰਗਣ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਤੇ ਉਹ ਦੋ
 ਸਾਥੀ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਣ । ੧੯ ਘਰ ਰਾਤ

ਨੂੰ ਦਰਸਾਣ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਉਹ ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਯੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ । ੨੦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਧਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਦਾ ਤੱਕ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਬੁੱਧ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਹੈ ! ੨੧ ਉਹੀ ਸਮਿਆਂ ਤੇ ਵੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੨੨ ਉਹੀ ਡੂੰਘੀਆਂ ਤੇ ਛਿਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅਨਹੋਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਣਕ ਉਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਸਦਾ ਹੈ । ੨੩ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੁਕਰ ਤੇ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਖਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਧਰਮੇਸੁਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਧਰਮਗਟ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਧਰਮਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੁਫਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ

੨੪ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਅਰਥ ਕੋਲ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਉਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਨਾ ਕਰੀਂ । ਮੈਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਲੈ ਚੱਲ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੱਸਾਂਗਾ । ੨੫ ਤਦ ਅਰਥ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੁਫਨੇ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸੇਗਾ । ੨੬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਟਸੱਸਰ ਸੀ ਖੁੱਛਿਆ, ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਸੁਫਨੇ ਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ੨੭ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਉਹ ਭੇਤ ਜੋ ਰਾਜਾ ਖੁੱਛਦਾ ਹੈ ਨਾ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਨਾ ਜਾਦੂਗਰ ਨਾ ਮੰਤਰੀ ਨਾ ਅਗੰਮ ਜਾਣੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ, ੨੮ ਪਰ ਆਰਾਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਧਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਭੇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਰਮਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਧਰਮਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਫਨਾ ਤੇ ਦਰਸਾਣ ਜਿਹੜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਖਣੇ ਧਲੰਧ ਉੱਤੇ ਵੇਖੋ ਇਹ ਹਨ । ੨੯ ਜੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਖਣੇ ਧਲੰਧ ਉੱਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ? ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਧਰਮਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ । ੩੦ ਇਸ ਭੇਤ ਦੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਧਰਮਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੀ ਬੁੱਧ ਹੈ ਮਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ

ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਖਿਆਲ ਪਛਾਣੋ ।
 ੩੧ ਜੇ ਰਾਜਾ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੂਰਤੀ
 ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ । ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਗਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਉਹ ਬਲਵੰਤ ਸੀ
 ਜਿਹ ਦੀ ਚਮਕ ਅੱਤ ਉੱਤਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਰੂਪ ਭਿਆਨਕ ਸੀ । ੩੨ ਉਸ
 ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸਿਰ ਖਾਲਸ ਮੋਨੇ ਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਥਾਂਥਾਂ
 ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ, ਉਹ ਦਾ ਢਿੱਡ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੱਟ ਖਿੱਤਲ ਦੇ, ੩੩ ਉਹ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਲੋਹੇ
 ਦੀਆਂ, ਉਹ ਦੇ ਧੌਰ ਕੁਝ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਨ । ੩੪ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ
 ਹੋ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਬਿਨਹਾਂ ਗੱਥ ਲਾਏ ਵੱਢ ਕੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ
 ਉਸ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਧੌਰਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਨ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ
 ਉਹ ਨੂੰ ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ੩੫ ਤਦ ਲੋਹਾ, ਮਿੱਟੀ, ਖਿੱਤਲ, ਚਾਂਦੀ ਤੇ ਸੋਨਾ
 ਸਾਰੇ ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਦੀ ਗੁੱਤ ਦੇ ਖਿੜ ਦੀ ਤੁੜੀ ਵਾਂਗੂੰ ਹੋ
 ਗਏ ਅਤੇ ਹਵਾ ਉਗਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਲੈ ਗਈ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਗਰਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ
 ਨਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹੋ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਗੜ
 ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ । ੩੬ ਸੁਫਨਾ ਇਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ
 ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ । ੩੭ ਜੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ
 ਹੋ ਜਿਹ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਰਾਜ, ਸਰਤੀ, ਬਲ ਤੇ ਖਰਤਾਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
 । ੩੮ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵੰਸ ਵੱਸਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਖੇਤ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ
 ਅਰਾਮ ਦੇ ਪੰਛੀ ਤੁਹਾਡੇ ਗੱਥ ਵਿੱਚ ਕਰ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ
 ਬਣਾਇਆ ਹੈ । ਉਹੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ । ੩੯ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ
 ਰਾਜ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਥੋਂ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੀਜਾ ਰਾਜ
 ਖਿੱਤਲ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ੪੦ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਲੋਹੇ
 ਵਰਗਾ ਸਖਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਲੋਹਾ ਤੋੜ ਕੇ ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ ਕਰਦਾ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ
 ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਲੋਹਾ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਕੁਚਲਦਾ ਤਿਵੇਂ
 ਉਹ ਤੋੜ ਕੇ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਚਲ ਦੇਵੇਗਾ । ੪੧ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਧੌਰ
 ਤੇ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਕੁਝ ਤਾਂ ਖੁਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਲੋਹੇ
 ਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਖਰ ਉਸ ਵਿੱਚ
 ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਮਿਆਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਹਾ
 ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਸੀ । ੪੨ ਜਿਵੇਂ ਧੌਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਕੁਝ
 ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਸਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਕੁਝ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ
 ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗਾ । ੪੩ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਲੋਹਾ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ
 ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅੰਸ ਨਾਲ ਮਿਲਣਗੇ ਖਰ ਜਿਵੇਂ ਲੋਹਾ

ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਗਲਦਾ ਨਹੀਂ ਉਮੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਗਨਾਂ ਦਾ ਆਥੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ । ੪੪ ਉਗਨਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਦਾ ਧਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਸਦਾ ਤੱਕ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗੁਰਮਰਾਨੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਛੱਡੀ ਨਾ ਜਾਵੇਗੀ ਸਗੋਂ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਖਾਤਮਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਕੇ ਸੱਤਿਆ ਨਾਮ ਕਰੇਗਾ ਧਰ ਆਥ ਸਦਾ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ । ੪੫ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਖੱਬਰ ਬਿਨਹਾਂ ਗੱਥ ਲਾਏ ਖਗੜ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਢ ਕੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਲੋਹੇ, ਪਿੱਤਲ, ਮਿੱਟੀ, ਚਾਂਦੀ ਤੇ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕੀਤਾ, ਉਮੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਗਾਨ ਧਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਫਨਾ ਖੱਬਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਦਾ ਆਰਥ ਵੀ ਖਰੀਨਨ ਹੈ ।

ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

੪੬ ਤਦ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਦੇਣ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਯੁਥ ਯੁਖਾਉਣ । ੪੭ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਖਰੀਨਨ ਤੇਰਾ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਿਆ ! ੪੮ ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸੂਬੇ ਉੱਤੇ ਗੁਰਮਰਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਮਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰਯਾਨ ਠਹਿਰਾਇਆ । ੪੯ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ ਤੇ ਆਬਦ-ਨਗੋ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਿਗਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਧਰ ਦਾਨੀਏਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ ।

੩

ਸੋਨੇ ਦੀ ਖੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

੧ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖੂਰਤੀ ਬਣਵਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਉੱਚਿਆਈ ਸੱਠ ਗੱਥ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਛੇ ਗੱਥ ਮੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰਾ ਨਾਮਕ ਮੈਦਾਨ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਕੀਤਾ । ੨ ਤਦ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਸਜਾਦਿਆਂ, ਦੀਵਾਨਾਂ, ਸਰਦਾਰਾਂ, ਨਿਆਉਕਾਰਾਂ, ਭੰਡਾਰੀਆਂ, ਮਲਾਹਕਾਰਾਂ, ਕਥਾਨਾਂ ਤੇ ਸੂਫਿਆਂ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਹਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਖੂਰਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਸਾਮਿਲ ਹੋਣ ਜਿਹੜੀ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਸੀ । ੩ ਤਦ ਸਜਾਦੇ, ਦੀਵਾਨ, ਸਰਦਾਰ, ਨਿਆਉਕਾਰ,

ਭੰਡਾਰੀ, ਮਲਾਹਰਾਰ, ਰਖਤਾਨ ਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਾਰਮ ਉਸ ਮੁਰਤ ਦੀ ਚੱਠ ਲਈ ਜਿਹੜੀ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਨੇ ਖੜੀ ਰੀਤੀ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ । ਉਹ ਉਸ ਮੁਰਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜੀ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਨੇ ਖੜੀ ਰੀਤੀ ਮੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ । ੪ ਉਦ ਇੱਕ ਢੰਡੇਰੀਏ ਨੇ ਉੱਚੀ ਗਾਰ ਦੇ ਰੇ ਖੁਰਾਰਿਆ, ਹੇ ਲੋਰੇ, ਹੇ ਰੋਮੇ, ਹੇ ਭਾਖਿਓ, ਤੁਗਾਨੂੰ ਇਹ ਗੁਰਮ ਹੈ ਭਈ ੫ ਜਿਮ ਵੇਲੇ ਤੁਰ੍ਹੀ, ਥਾਂਸਰੀ, ਥੀਨਾ, ਸਾਰੰਗੀ, ਥਰਥਤ, ਥੀਨ ਤੇ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਵਾਜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਉਦ ਉਸ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੁਰਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਮ ਨੂੰ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਖੜਾ ਰੀਤਾ ਹੈ, ਝੁੱਕ ਰੇ ਮੱਥਾ ਟੇਰੇ ! ੬ ਜੇ ਰੋਈ ਝੁੱਕ ਰੇ ਮੱਥਾ ਨਾ ਟੇਰੇ ਉਸੀ ਘੜੀ ਅੱਗ ਦੀ ਥਲਦੀ ਹੋਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੭ ਇਮ ਲਈ ਜਿਮ ਵੇਲੇ ਸਭਨਾਂ ਲੋਰਾਂ ਨੇ ਤੁਰ੍ਹੀ, ਥਾਂਸਰੀ, ਥੀਨਾ, ਸਰੰਗੀ, ਥਰਥਤ ਅਤੇ ਹਰ ਖਰਾਰ ਦੇ ਵਾਜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਉਦ ਸਾਰੇ ਲੋਰਾਂ, ਰੋਮਾਂ ਤੇ ਭਾਖਿਆਂ ਨੇ ਝੁੱਕ ਰੇ ਉਸ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜੀ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਖੜੀ ਰੀਤੀ ਮੀ ਮੱਥਾ ਟੇਰਿਆ ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸਾਖੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਗਿਆ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼

੮ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਈ ਰਮਦੀਆਂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ । ੯ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਸਦਾ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ ! ੧੦ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਮੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੇ ਤੁਰ੍ਹੀ, ਥਾਂਸਰੀ, ਥੀਨਾ, ਸਰੰਗੀ, ਥਰਥਤ, ਥੀਨ ਤੇ ਹਰ ਖਰਾਰ ਦੇ ਵਾਜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਝੁੱਕ ਰੇ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰੇ ?? ਅਤੇ ਜੇ ਰੋਈ ਝੁੱਕ ਰੇ ਮੱਥਾ ਨਾ ਟੇਰੇ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀ ਥਲਦੀ ਹੋਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੨ ਗੁਣ ਰਈ ਯਹੂਦੀ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਥਾਥਲ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਖਰਤ ਰੀਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸਦਰਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਥਦ-ਨਗੇ, ਇਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ, ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਗਾਡਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ । ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਗਾਡੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਦੇ ਨਾ ਉਸ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੁਰਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਮ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਰੀਤਾ, ਮੱਥਾ ਟੇਰਦੇ ਹਨ । ੧੩ ਉਦ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਨੇ ਵੱਡੇ ਰਹੇਯ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਰੀਤੀ ਕਿ ਸਦਰਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਥਦ-ਨਗੇ ਨੂੰ ਗਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ! ਉਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਗਾਜ਼ਰ ਰੀਤਾ । ੧੪ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਸਦਰਰ, ਮੇਸਰ ਤੇ ਅਥਦ-ਨਗੇ, ਰੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੁਰਤ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਰੀਤਾ ਮੱਥਾ ਟੇਰਦੇ ਹੋ ? ੧੫ ਗੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕਿ ਜਿਮ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰ੍ਹੀ, ਥਾਂਸਰੀ, ਥੀਨਾ, ਸਰੰਗੀ, ਥਰਥਤ, ਥੀਨ ਅਤੇ ਹਰ

ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਝੁੱਕ ਕੇ ਖੁਰਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੱਥਾ ਟੇਕੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ, ਘਰ ਜੇਰਰ ਤੁਸੀਂ ਮੱਥਾ ਨਾ ਟੇਕੇ ਤਾਂ ਉਸੀ ਘੜੀ ਤੁਸੀਂ ਯੱਗ ਦੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਰਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗੱਥੇ ਛੁਡਾ ਲਵੇ ? 1੬ ਤਦ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਅਤੇ ਅਬਦਨਗੋ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ । 17 ਸਾਡਾ ਘਰਮੇਸੁਰ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯੱਗ ਦੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਭੱਠੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਉਹੀ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗੱਥੇ ਛੁਡਾਵੇਗਾ, 1੮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਸੇਵੇ ਦੀ ਖੁਰਤ ਯੱਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੱਥਾ ਟੇਕਾਂਗੇ ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ

1੯ ਤਦ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਰੰਗ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਉੱਤੇ ਬਦਲ ਗਿਆ । ਉਹ ਨੇ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭੱਠੀ ਨੂੰ ਦਸਤੂਰ ਨਾਲੋਂ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਹੋਰ ਗਰਮਾ ਦਿਓ । 20 ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰੜੇ ਖਹਿਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਯੱਗ ਦੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣ । 21 ਤਦ ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ, ਘਟੁਨਿਆਂ, ਖੱਗਾਂ ਤੇ ਲੀੜਿਆਂ ਸਣੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਅਤੇ ਯੱਗ ਦੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ । 22 ਕਿਉਂ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਗੁਰਮ ਸੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਭੱਠੀ ਦਾ ਤਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅੱਤ ਵਧੀਰ ਸੀ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਯੱਗ ਦੀ ਲੋ ਨੇ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਦੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਸੁੱਟਿਆ । 23 ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਯਰਖਾਤ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਯੱਗ ਦੀ ਬਲਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ । 24 ਤਦ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਹੱਕਾ-ਬੱਕਾ ਹੋ ਕੇ ਝੱਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ । ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗਾ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਵਾਇਆ ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਂ ਰਾਜਾ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ । 25 ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਚਾਰ ਮਨੁੱਖ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫਿਰਦੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦਾ ਸਰੂਧ ਘਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਜਿਹਾ ਹੈ !

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

੨੬ ਫਿਰ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਅੱਗ ਦੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਭੱਠੀ ਦੇ ਬੁਹੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ । ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਹੇ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਅੱਤ ਮਗਨ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੰਦਿਓ, ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਐਯਰ ਆਓ ! ਤਦ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਆਏ । ੨੭ ਸਜਾਦਿਆਂ, ਦੀਵਾਨਾਂ, ਸਰਦਾਰਾਂ ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਲਾਹਾਰਾਰਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਕਰਿ ਅੱਗ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਮੀ ਚੱਲਿਆ, ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਝੁਲਸੇ, ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਝੰਗਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਰਕ ਥਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗ ਦੇ ਜਲਣ ਦੀ ਬੇ ਆਉਦੀ ਮੀ । ੨੮ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਨੇ ਖੁਰਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਦਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਮੁਬਾਰਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਆਖਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਗੁਰਮ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਖਣੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਿਨਹਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਮੇਵਾ ਜਾਂ ਬੰਦਗੀ ਨਾ ਕਰਨ । ੨੯ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਗੁਰਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਜਾਂ ਕੋਮਾਂ ਜਾਂ ਭਾਖਿਆਂ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਆਖਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਕੁਝ ਦੇ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਖਰਾਰ ਬਚਾ ਸਕੇ ! ੩੦ ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਦਰ, ਮੇਸਰ, ਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ।

੪

ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਸੁਫਨਾ

੧ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਾਰੇ ਲੋਕਾਂ, ਕੋਮਾਂ ਤੇ ਭਾਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੁਲ ਖਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਂਤੀ ਮਿਲੇ ! ੨ ਮੈਂ ਇਹ ਭਲਾ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਤੇ ਅਚੰਭਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਗਟ ਕਰਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਅੱਤ ਮਗਨ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰ ਕੇ ਵਿਖਾਏ । ੩ ਉਹ ਦੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਕਿਹੇ ਜਿਹੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅਚੰਭੇ ਕਿਹੇ ਜਿਹੇ ਸਕਤੀਮਾਨ ਹਨ ! ਉਹ ਦਾ ਰਾਜ ਸਦੀਖਰ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਖਰਭੂਤਾ ਖੀੜੀਓ ਖੀੜੀ ਤੱਕ ! ੪ ਮੈਂ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਆਖਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਆਖਣੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਮਹਾਲ ਮੀ । ੫ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੁਫਨਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਖਿਆਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇ ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਧਲੰਘ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ । ੬ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਮਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਗਜ਼ਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਫਨੇ

ਦਾ ਯਰਬ ਐਨੂੰ ਦੱਸਣ । ੭ ਉਦ ਜਾਦੂਗਰ, ਜੋਤਸੀ, ਰਸਦੀ ਤੇ ਯਗੀਮ-ਵਾਚਰ ਗਾਜਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਫਨਾ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਯੱਗੇ ਸੁਣਾਇਆ ਯਰ ਉਗਨਾਂ ਨੇ ਐਨੂੰ ਉਗ ਦਾ ਯਰਬ ਨਾ ਦੱਸਿਆ । ੮ ਯਕੀਰ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਯਾਨੁਸਾਰ ਬੋਲਟਸਮੱਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਆ ਯਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਯਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਯਾਤਮਾ ਹੈ, ਸੇ ਮੈਂ ਉਗ ਦੇ ਯੱਗੇ ਸੁਫਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਤੇ ਯਾਖਿਆ, ੯ ਜੇ ਬੋਲਟਸਮੱਰ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਯਰਯਾਨ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਯਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਯਾਤਮਾ ਹੈ ਯਤੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਭੇਤ ਦੇ ਯਾਰਨ ਨਹੀਂ ਯਬਰਾਉਂਦਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੁਫਨੇ ਨੂੰ ਜੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਯਤੇ ਉਗਨਾਂ ਦਾ ਯਰਬ ਐਨੂੰ ਦੱਸ । ੧੦ ਜੇ ਦਰਸਣ ਮੈਂ ਯਾਯਣੇ ਯਲੰਘ ਉੱਤੇ ਦੇਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜਦ ਮੈਂ ਨਜ਼ਰ ਰੀਤੀ ਤਾਂ ਰੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਰਤੀ ਵਿਚਰਾਰ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉੱਚਿਆਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ । ੧੧ ਉਗ ਰੁੱਖ ਵਧਿਆ ਤੇ ਤਰੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਯਤੇ ਉਗ ਦੀ ਚੋਟੀ ਯਰਾਮ ਤੱਕ ਯਹੁੱਚ ਗਈ, ਉਗ ਯਰਤੀ ਦੇ ਵੇਖਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ । ੧੨ ਉਗ ਦੇ ਯੱਤੇ ਮੋਹਣੇ ਯਤੇ ਉਗ ਦਾ ਫਲ ਬਹੁਤਾ ਸੀ ਤੇ ਉਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਸੀ । ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਉਗ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਯਤੇ ਯਰਾਮ ਦੇ ਯੰਛੀ ਉਗ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਸੇਰਾ ਰਦੇ ਸਨ ਯਤੇ ਸਾਰੇ ਯਰਾਣੀ ਉਸ ਤੋਂ ਯਾਲੇ ਜਾਦੇ ਸਨ । ੧੩ ਮੈਂ ਯਾਯਣੇ ਯਲੰਘ ਉੱਤੇ ਦਰਸਣ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਰੀਤੀ ਤਾਂ ਰੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇੱਕ ਰਾਖਾ, ਹਾਂ, ਇੱਕ ਯਵਿੱਤਰ ਜਨ ਯਰਾਮੇਂ ਉੱਤਰਿਆ ੧੪ ਉਗ ਨੇ ਉੱਚੀ ਗਾਰ ਯਾਰ ਰੇ ਇਉਂ ਯਾਖਿਆ ਕਿ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਟ ਰੇ ਢਾਗ ਦਿਓ ਯਤੇ ਉਗ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਛਾਂਗ ਸੁੱਟੇ ਯਤੇ ਉਗ ਦੇ ਯੱਤੇ ਝਾੜ ਲਓ ਯਤੇ ਉਗ ਦਾ ਫਲ ਖਿਲਾਰ ਦਿਓ ! ਜਾਨਵਰ ਉਗ ਦੇ ਹੋਣੇ ਤੇ ਯੰਛੀ ਉਗ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਜਾਣ । ੧੫ ਯਰ ਉਗ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਓ ਸਗੋਂ ਲੋਹੇ ਤੇ ਯਿੱਤਲ ਦੇ ਸੰਯਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਹਰੇ ਯਾਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਯਤੇ ਉਗ ਯਰਾਮ ਦੀ ਤਰੇਲ ਨਾਲ ਤਰ ਹੋਵੇ ਯਤੇ ਉਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਮੀਨ ਦੇ ਯਾਗ ਵਿੱਚ ਯਸੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ । ੧੬ ਉਗ ਦਾ ਮਨ ਬਦਲੇ ਯਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਿਗਾ ਨਾ ਰਹੇ ਸਗੋਂ ਉਗ ਯਸੂ ਜਿਗਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਯਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਮਾਲ ਖੀਤ ਜਾਣ । ੧੭ ਇਹ ਗੁਰਮ ਰਾਖਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੈ ਯਤੇ ਯਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਯੱਤ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਯਰਭੂਤਾ ਰਦਾ ਹੈ ਯਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਯਾਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਯੜਾ ਰਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਮੈਂ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਫਨਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ । ਤੂੰ ਜੇ ਬੋਲਟਸਮੱਰ, ਉਗ ਦਾ ਯਰਬ ਦੱਸ ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਵਿਦਵਾਨ ਐਨੂੰ ਇਹ ਦਾ ਯਰਬ ਦੱਸ

ਨਹੀਂ ਮਰੇ ਖਰ ਤੂੰ ਦੱਸ ਮਰਦਾ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਖਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ !

ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਫਨੇ ਦਾ ਆਰਥ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ

੧੯ ਉਦ ਦਾਨੀਏਲ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਟਸਮੱਠ ਵੀ ਮੀ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰੁੱਖ ਰਿਹਾ ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਅਬਗਾਇਆ । ਰਾਜੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਬੇਲਟਸਮੱਠ ਸੁਫਨੇ ਤੋਂ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਆਰਥ ਤੋਂ ਨਾ ਅਬਗਾ ! ਬੇਲਟਸਮੱਠ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ, ਇਹ ਸੁਫਨਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤੇ ਉਹ ਦਾ ਆਰਥ ਤੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇ ! ੨੦ ਉਹ ਰੁੱਖ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਵਧਿਆ ਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਚੋਟੀ ਆਰਾਮ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਤੇ ਉਹ ਖਰਤੀ ਦੇ ਰੰਢਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ । ੨੧ ਜਿਸ ਦੇ ਖੱਤੇ ਮੋਹਣੇ ਸਨ ਆਤੇ ਫਲ ਬਹੁਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਬਹਿੰਦੇ ਆਤੇ ਜਿਹ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਦੇ ਖੰਢੀ ਵਸੇਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ । ੨੨ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜਿਹੜੇ ਵਧੇ ਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਵਧੀ ਤੇ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਖਰਤੀ ਦੇ ਰੰਢਿਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੈ । ੨੩ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇੰਦਰ ਸਾਖੇ ਨੂੰ, ਖਵਿੱਤਰ ਜਨ ਨੂੰ ਆਰਾਮੋਂ ਉਤਰਦੇ ਆਤੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਉਹ ਦਾ ਸਤਿਆ ਨਾਮ ਕਰ ਸੁੱਟੋ ਤਾਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢ ਛੱਡ ਦਿਓ । ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਤੇ ਖਿੱਤਲ ਦੇ ਸੰਮਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਹਰੇ ਆਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਮ ਦੀ ਤਰੇਲ ਨਾਲ ਤਰ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਤ ਜੁਗ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਥੀਤਣ, ਉਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖੇਤ ਦੇ ਖਸੂਆਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ । ੨੪ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਉਹ ਦਾ ਆਰਥ ਜੋ ਆੱਤ ਮਹਾਨ ਨੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਨਾਲ ਘਟੇ, ਇਹੋ ਹੈ ੨੫ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਕੇ ਜਾਓਗੇ, ਖੇਤ ਦੇ ਖਸੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸੋਗੇ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਹ ਖਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਈਦਾ ਹੈ, ਆਰਾਮ ਦੀ ਤਰੇਲ ਨਾਲ ਤਰ ਰੀਤੇ ਜਾਓਗੇ । ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਥੀਤ ਜਾਣਗੇ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਆੱਤ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖਰਬੂਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ! ੨੬ ਆਤੇ ਇਹ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮ ਰੀਤਾ ਕਿ ਰੁੱਖ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਆਰਥ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਆਯਿਰਾਹ ਆਰਾਮੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਫੇਰ ਖੱਕਾ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ੨੭ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਖਰਮੰਦ ਹੋਵੇ ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖਾਖਾਂ ਨੂੰ ਖਰਮ ਨਾਲ ਆਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬਾਂ

ਉੱਤੇ ਦਖਾ ਰਹਨ ਨਾਲ ਟਾਲ ਦਿਉ । ਸਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁੱਖ ਚਿਰ ਤੱਕ ਰਾਇਮ ਰਹੇ । ੨੮ ਇਹ ਸੱਭੇ ਰੁਝ ਨਬੂਰਦਨੱਮਰ ਰਾਜਾ ਉੱਤੇ ਬੀਤਿਆ । ੨੯ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਖਿੱਛੋਂ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਾਹੀ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਟਹਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ੩੦ ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਵੱਡਾ ਬਾਬਲ ਨਹੀਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰਤੀ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਵਾਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਭਈ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ ? ੩੧ ਰਾਜਾ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਾਮੋਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਕਿ ਹੇ ਨਬੂਰਦਨੱਮਰ ਰਾਜਾ, ਤੇਰੇ ਵਿਖੇ ਇਹ ਕੁਰਮੇ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ੩੨ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਰਿਆ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਵਾਸ ਖੇਤ ਦੇ ਖਸੂਆਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਆਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਈਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਬੀਤਣਗੇ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਖਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖਰਬੂਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ! ੩੩ ਉਸੇ ਘੜੀ ਉਹ ਗੱਲ ਨਬੂਰਦਨੱਮਰ ਉੱਤੇ ਖੂਰੀ ਹੋਈ । ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਬਲਦਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਆਗ ਖਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਦੇਹੀ ਆਰਾਮ ਦੀ ਤਰੇਲ ਨਾਲ ਤਰ ਹੋਈ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੇ ਵਾਲ ਉਰਾਬਾਂ ਦੇ ਖਰਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨੱਗ ਖੰਢੀਆਂ ਦੇ ਨੱਗਾਂ ਵਰਗੇ ਵੱਧ ਗਏ !

ਨਬੂਰਦਨੱਮਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ

੩੪ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਨਬੂਰਦਨੱਮਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਆਰਾਮ ਵੱਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਦਾ ਖੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਜੇ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਤੇ ਆਦਰ ਕੀਤਾ । ਜਿਹ ਦੀ ਖਰਬੂਤਾ ਸਦਾ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹ ਦਾ ਰਾਜ ਖੀੜੀਓ ਖੀੜੀਓ ਤੱਕ ਹੈ ! ੩੫ ਖਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕ ਰੁਝ ਨਹੀਂ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਰਗ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਗਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਰੁਝ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਗੱਥ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖੇ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ੩੬ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਈ, ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖਰਤਾਖ ਲਈ ਮੇਰਾ ਆਦਰ, ਮੇਰਾ ਦਬਰਾ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਤੇ ਖਰਯਾਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਇਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਖਰਤਾਖ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ । ੩੭ ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਬੂਰਦਨੱਮਰ ਆਰਾਮ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ, ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਤੇ ਆਪਣੇ

ਮਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਈਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਅਖੰਡ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਮਕਦਾ ਹੈ !

੫

ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਲੇਖ

? ਬੇਲਸ਼ਮੌਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਜ਼ਾਰ ਧਰੁਯਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੁੱਡੀ ਦਾਵਤ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਨਸਾ ਖੀਤਾ । ੨ ਬੇਲਸਮੌਰ ਨੇ ਨਸਾ ਚੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੋਨੇ ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਜਿਹੜੇ ਨਬੂਕਦਨੌਸਰ ਉਹ ਦੇ ਖਿਤਾ ਨੇ ਯਰੂਸਲਮ ਦੀ ਗੈਰਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਸਨ, ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜਾ, ਉਹ ਦੇ ਧਰਯਾਨ, ਉਹ ਦੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸੁਖੇਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਸਾ ਖੀਣ । ੩ ਉਦ ਉਹ ਮੋਨੇ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਦੀ ਗੈਰਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ ਲਿਆਏ ਗਏ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਯਾਨਾਂ, ਉਹ ਦੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸੁਖੇਲਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੀਤੀ । ੪ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਰਾਬ ਖੀਤੀ ਅਤੇ ਮੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਖਿੱਤਲ, ਲੋਹੇ, ਕਾਠ ਤੇ ਖੱਬਰ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰੀਤੀ । ੫ ਉਸੇ ਅੜੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਗੱਬ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਧਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਦਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੱਬ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਲਿਖਦਾ ਸੀ ਵੇਖਿਆ । ੬ ਉਦ ਰਾਜਾ ਅਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਚਿੱਤਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਧਰੇਮਾਨ ਰੀਤਾ ਜੈਬੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਲੱਕ ਦੇ ਜੋੜ ਢਿੱਲੇ ਖੈ ਗਏ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਗੋਡੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ । ੭ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੱਲਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੋਤਮੀਆਂ, ਕਮਦੀਆਂ ਤੇ ਆਗੰਮ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਓ ! ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾ ਅਰਥ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਰਮਚੀ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਏਗਾ, ਉਹ ਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਮੋਨੇ ਦਾ ਕੋਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਹਕਮ ਬਣੇਗਾ । ੮ ਉਦ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਾਰੂ ਵਿਦਵਾਨ ਮਾਗਮੁਣ ਆਏ ਪਰ ਨਾ ਉਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ, ਨਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸ ਸਕੇ । ੯ ਉਦ ਬੇਲਸਮੌਰ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਅਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਯਾਨ ਹੱਕੇ ਖੱਕੇ ਰਹਿ ਗਏ । ੧੦ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧਰਯਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾਵਤ ਦੇ ਅਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਆਖਣ ਲੱਗੀ, ਹੇ ਰਾਜਾ, ਜੁੱਗੇ-ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿ ! ਤੇਰੀਆਂ ਚਿੱਤਾਂ ਤੇਨੂੰ ਗੱਬ-ਬੱਬਾ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਤੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਬਦਲੇ ! ੧੧ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਖਿਤਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ

ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਤੇ ਸਮਝ ਤੇ ਬੁੱਧ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਵਰਗੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਖਿਤਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਨੇ, ਹਾਂ, ਤੇਰੇ ਖਿਤਾ ਨੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ, ਰਸਦੀਆਂ ਤੇ ਅਗੰਮ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ । ੧੨ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ, ਗਿਆਨ ਤੇ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸੁਫਨਿਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਰਤੀ ਤੇ ਯੋਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੇ ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਾਨੀਏਲ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੇਲਟਸਮੱਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ । ਗੁਣ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਦਵਾ ਲੈ ਉਹ ਅਰਥ ਦੱਸੇਗਾ ।

ਲੇਖ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਣਾ

੧੩ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ । ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਉਂ ਆਖਿਆ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਹੈਂ ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਖਿਤਾ ਯਹੂਦਾਹ ਤੋਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ? ੧੪ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਚਾਨਣ ਤੇ ਸਮਝ ਤੇ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ । ੧੫ ਅਤੇ ਗੁਣ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਜੋਤਸ਼ੀ ਮੇਰੇ ਮਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅਰਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਹ ਦਾ ਅਰਥ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ । ੧੬ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਅਰਥ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਭਰਮ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ । ਗੁਣ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅਰਥ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਮਚੀ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੋਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਹਾਰਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਏਗਾ । ੧੭ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਆਖਿਆ, ਤੇਰੇ ਇਨਾਮ ਤੇਰੇ ਹੀ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਾਂਗਾ । ੧੮ ਜੇ ਰਾਜਾ, ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਨਬੂਰਦਨੱਸਰ ਤੇਰੇ ਖਿਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜ, ਬਚੁਰਗੀ, ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਪਰਤਾਪ ਦਿੱਤਾ ੧੯ ਅਤੇ ਉਸ ਬਚੁਰਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਖਿਆਂ ਉਹ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਕੰਬੀਆਂ ਅਤੇ ਡਰੀਆਂ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹਿਆ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹਿਆ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਜੀਉਂਦਾ ਛੱਡਿਆ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ । ੨੦ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਕਟੋਰ ਹੋਇਆ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਅਮੰਤ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ

ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਲਈ ਗਈ । ੨੧ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਵੰਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਖਸੂਆਂ ਜਿਹਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੇ ਗਯਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਲਦਾਂ ਵਾਂਗੂ ਘਾਹ ਚਰਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਯਰਾਸ਼ ਦੀ ਤਰੇਲ ਨਾਲ ਗਿੱਲਾ ਹੋਇਆ ਯੈਥੋਂ ਤੱਕ ਜੇ ਉਹ ਨੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜੇ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਖਰਮੇਸੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਖਰਬੂਤਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅੱਟਲ ਰਹਦਾ ਹੈ । ੨੨ ਖਰ ਜੇ ਬੇਲਸਮੌਰ, ਤੂੰ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਖੁੱਤਰ ਹੈਂ ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਮਾਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵੀ ਲਿਆ ਤਦ ਵੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਨਾ ਰੀਤਾ । ੨੩ ਸਗੋਂ ਯਰਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖਰਬੂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੜਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਖੇਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਸਾ ਧੀਤਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਖਿੱਤਲ, ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜੀ ਅਤੇ ਖੱਬਰ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਜੇ ਨਾ ਵੇਖਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜਿਹ ਦੇ ਗੱਬ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਦਮ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਰਾਹ ਹਨ ਉਹ ਦਾ ਆਦਰ ਨਾ ਰੀਤਾ । ੨੪ ਮੇ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਗੱਬ ਦਾ ਸਿਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਖਤ ਲਿਖੀ ਗਈ । ੨੫ ਲਿਖਤ ਜੋ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੇ ਇਹ ਹੈ, “ਮਨੇ ਮਨੇ ਤਰੇਲ ਉਫਰਸੀਨ “ ੨੬ ਅਤੇ “ਮਨੇ “ ਖਦ ਦਾ ਇਹ ਯਰਬ ਹੈ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਦਾ ਲੇਖਾ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅੰਤ ਰਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ੨੭ “ ਤਰੇਲ “ ਦਾ ਇਹ ਯਰਬ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਤੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਤੇਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਟ ਨਿੱਕਲਿਆ । ੨੮ “ ਖਰੇਸ “ ਦਾ ਇਹ ਯਰਬ ਹੈ ਜੇ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ੨੯ ਤਦ ਬੇਲਸਮੌਰ ਨੇ ਯਾਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਰਿਰਮਚੀ ਚੋਗਾ ਧਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਰੈੱਠਾ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਢੰਡੇਰਾ ਫਿਰਾਇਆ ਰਿ ਉਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਹਾਰਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ੩੦ ਉਸੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੇਲਸਮੌਰ ਜੇ ਰਸਦੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ੩੧ ਅਤੇ ਦਾਰਾ ਮਾਦੀ ਨੇ ਖਾਗਠ ਮਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਲੈ ਲਿਆ ।

੬

ਦਾਨੀਏਲ ਮੇਰਾਂ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ

? ਦਾਰਾ ਨੂੰ ਚੋਗਾ ਲੱਗਾ ਜੇ ਉਸ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਰਾਜਘਾਲ ਠਹਿਰਾਏ, ਜੇ ਮਾਰੇ ਰਾਜ ਖਰਬੰਧ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ । ੨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਖਰਮੁੱਖ ਯਯਿਰਾਰੀ ਨਿਖੁਰਤ ਰੀਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾਨੀਏਲ ਸੀ ਇਸ ਰਰੇ ਜੇ ਰਾਜਘਾਲ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਾ ਖਵੇ । ੩ ਇੱਕ ਰੰਗਾ ਆਤਮਾ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਮੀ ਇਸੇ ਵਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਘਾਲਾਂ ਤੇ ਖਰਮੁੱਖ ਯਥਿਰਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਖਰਮੁੱਖ ਯਥਿਰਾਰੀ ਬਣਾਏ । ੪ ਉਦ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਘਾਲਾਂ ਤੇ ਖਰਘਾਨਾਂ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਲੱਭੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਲਾਈਏ ਖਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖੋਟ ਨਾ ਲੱਭਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ । ੫ ਉਦ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਲੱਭਾਂਗੇ । ੬ ਉਦ ਇਹ ਖਰਘਾਨ ਤੇ ਰਾਜਘਾਲ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜਾ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਉਂ ਆਖਿਆ, ਹੋ ਦਾਰਾ ਮਹਾਰਾਜ, ਜੁਗੋ-ਜੁਗ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ ! ੭ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਰੇ ਖਰਮੁੱਖ ਯਥਿਰਾਰੀਆਂ, ਦੀਵਾਨਾਂ, ਰਾਜਘਾਲਾਂ, ਮਲਾਗਰਾਰਾਂ ਤੇ ਮਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਖੇ ਵਿੱਚ ਸੁਲਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਹੀ ਬਿਘੀ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਖੱਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਟਿਲਾਵਾ, ਹੋ ਰਾਜਾ, ਕਿਸੇ ਕੋਈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਂਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਖੁਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ । ੮ ਹੁਣ ਹੋ ਰਾਜਾ, ਇਹ ਗੁਰਮ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਖਣੇ ਦਸਖਤ ਕਰ ਦਿਓ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਬਦਲੇ ਇਸ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਮਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ । ੯ ਮੈਂ ਦਾਰਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮ ਉੱਤੇ ਦਸਖਤ ਕੀਤੇ । ੧੦ ਜਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਖਤਾ ਲਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਲਿਖਤ ਉੱਤੇ ਦਸਖਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਦ ਉਹ ਆਖਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਖਣੀ ਕੋਠੜੀ ਦੀ ਬਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਜਿਹੜੀ ਯਹੂਸਲਮ ਵੱਲ ਸੀ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਗੋਏ ਨਿਵਾ ਕੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਜਿਵੇਂ ਆਂਗੇ ਕਰਦਾ ਸੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕਰ ਮਨਾਇਆ । ੧੧ ਉਦ ਇਹ ਲੋਕ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਣੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰਲੇ ਕਰਦਿਆਂ ਘਾਇਆ । ੧੨ ਫਿਰ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਏ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਖੱਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਭਈ ਹੋ ਰਾਜਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਿਖਤ ਉੱਤੇ ਦਸਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਟਿਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਕੋਈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਂਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ, ਉਹ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਖੁਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ? ਰਾਜੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ, ਮਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਬਦਲਦੇ ਨਹੀਂ । ੧੩ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਂਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਭਈ ਹੋ ਰਾਜਾ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਸਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਖਰ ਹਰ

ਰੋਜ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਜਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਾਹਿਆ ਭਈ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁਰਜ ਦੇ ਛਿਪਣ ਤੱਕ ਉਹ ਦੇ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ । ੧੫ ਫਿਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ, 'ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਮਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਖੱਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਮਾਹੀ ਬਿਧੀ ਰਾਜਾ ਠਹਿਰਾਵੇ ਸੋ ਬਦਲੀ ਨਾ ਜਾਵੇ । ੧੬ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਘੁਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੀ ਕਿ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਿਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਤੂੰ ਮਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾਉ ! ?' ਇੱਕ ਖੱਬਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਘੁਰੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਣੀ ਅਤੇ ਪਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਲਈ ਭਈ ਜੋ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਬਦਲੇ । ੧੭ ਤਦ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰੀ ਰਾਤ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਮਨ ਪਰਚਾਵੇ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਦ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ । ੧੮ ਤਦ ਰਾਜਾ ਮੂੰਹ ਹਨੇਰੇ ਹੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਘੁਰੇ ਵੱਲ ਗਿਆ ੨੦ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘੁਰੇ ਮੁੱਢ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ । ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਪਾਸਕ, ਕੀ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਿਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਤੂੰ ਮਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਜੋਗ ਹੋਇਆ ? ੨੧ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਹੇ ਰਾਜਾ, ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਜੀ । ੨੨ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਤੀ ਭਰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨਮੁਖ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਦੋਸ਼ੀ ਧਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਮੈਂ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ੨੩ ਤਦ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਘੁਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢੇ, ਸੋ ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਘੁਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ । ੨੪ ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਮੀ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸਣੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਘੁਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬਲਵਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਘੁਰੇ ਦੇ ਬਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ

ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਤੇੜ ਤਾੜ ਸੁੱਟੀਆਂ । ੨੫ ਤਦ ਦਾਰਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ
 ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ ਲਿਖਤ ਕਰ
 ਘੱਲੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਵਧੇ: ੨੬ ਮੈਂ ਇਹ ਆਗਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ
 ਸਾਰੇ ਸਾਹੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਕੰਬਣ ਅਤੇ ਡਰਨ,
 ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਧਰਮੇਸੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਰਾਇਮ ਹੈ । ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਅਟੱਲ
 ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਖਾਤਮਾਹੀ ਆਖਰ ਤਕ ਰਹੇਗੀ । ੨੭ ਉਹੋ ਹੀ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਅਤੇ
 ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹੋ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਚੰਭੇ
 ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸੋਰਾਂ ਦੇ ਖੰਜਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ । ੨੮ ਇਸ
 ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ, ਦਾਰਾ ਭਾਈ ਦੇ ਰਾਜ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਫਾਰਸੀ ਖੋਰਸ
 ਰਾਜਾ ਸੀ, ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

੭

ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਆਖਣੇ ਦਰਸਣਾ ਦਾ ਵਰਣਨ
 (7:1—12:13)

ਚਾਰ ਧਮੁ

੧ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਖਣੇ
 ਧਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਰਸਣ ਦੇਖਿਆ, ਤਦ ਉਹ ਨੇ ਦਰਸਣ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ
 ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ । ੨ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ
 ਇੱਕ ਦਰਸਣ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਰਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਖੁੱਟਾਂ ਵੱਡੇ
 ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਵੱਗੀਆਂ ੩ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਦਰਿੰਦੇ
 ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਨ ਨਿਕਲੇ । ੪ ਧਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਬਚਰ ਵਰਗਾ
 ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਜਿਹੇ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ
 ਦੇ ਖੰਭ ਨਾ ਖੁੱਟੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗੂੰ
 ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਾਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦਿਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
 ੫ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੂਜਾ ਦਰਿੰਦਾ ਰਿੱਛ ਵਰਗਾ ਸੀ । ਉਹ ਇੱਕ
 ਧਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ
 ਤਿੰਨ ਧਰਮੇਸੁਰਾਂ ਮਨ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉੱਠ ਅਤੇ ਛੇਰ ਸਾਰਾ
 ਧਰਮੇਸੁਰ ਖਾਹ ! ੬ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਤਿੱਠਾ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਿੰਦਾ
 ਚਿੱਤਰੇ ਵਰਗਾ ਉੱਠਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਖੰਭੀ ਜਿਹੇ ਚਾਰ ਖੰਭ ਮਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ
 ਦੇ ਚਾਰ ਸਿਰ ਮਨ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ੭ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਰਾਤ
 ਨੂੰ ਦਰਸਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਚੌਥਾ ਦਰਿੰਦਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ
 ਤਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਤਾਢਾ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਦੰਦ ਲੋਹੇ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ

ਮਨ । ਉਹ ਨਿਗਲੀ ਜਾਂਦਾ ਆਤੇ ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਆਤੇ ਵੱਖਦੇ ਨੂੰ ਆਖਣੇ ਧੈਰਾਂ ਹੇਠ ਲਤਾੜਦਾ ਸੀ ਆਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਰਿਦਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਧਹਿਲਾਂ ਮਨ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਦਮ ਸਿੰਝ ਮਨ । ੯ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿੰਝਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਲਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਆਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਸਿੰਝ ਨਿੱਕਲਿਆ ਜਿਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਹਿਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਿੰਝ ਖੁੱਛੇ ਖੁੱਟੇ ਗਏ ਆਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਿੰਝ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਮਨ ਆਤੇ ਇੱਕ ਖੁੰਗ ਸੀ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ।

ਸੁਦੀਖਰ ਕਾਲ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦਰਸਣ
 ੯ ਮੈਂ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ, ਸਿੰਘਾਮਣ ਰੁੱਖੇ ਗਏ, ਆਤੇ ਅੱਤ ਧਰਾਚੀਨ ਬੈਠ ਗਿਆ । ਉਹ ਦਾ ਬਸਤਰ ਬਰਫ ਵਰਗਾ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਉੱਨ ਵਾਂਗਰ ਸੁਖਰੇ, ਉਹ ਦਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਹੀਏ ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗੇ ਮਨ । ੧੦ ਇੱਕ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਨਿੱਕਲੀ, ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਦੀ ਵਗਦੀ ਸੀ । ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਮਨ, ਆਤੇ ਲੱਖਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਮਨ ! ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਆਤੇ ਖੋਬੀਆਂ ਖੁੱਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਨ । ੧੧ ਮੈਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਸਿੰਝ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਹਿੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖੋਲਦਾ ਸੀ ਡਿੱਠਾ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦਰਿਦਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾਮ ਹੋ ਗਿਆ ਆਤੇ ਬਲਦੇ ਭਾਂਬੜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ । ੧੨ ਬਾਰੀ ਦਰਿਦਿਆਂ ਦਾ ਗਾਜ਼ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਧਰ ਇੱਕ ਵੇਲੇ ਆਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋੜੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ੧੩ ਮੈਂ ਗਾਤ ਦੇ ਇਸ ਦਰਸਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਆਤੇ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਜਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਆਰਾਮ ਦੇ ਬਦਲਾਂ ਸਣੇ ਆਇਆ, ਆਤੇ ਅੱਤ ਧਰਾਚੀਨ ਤੱਕ ਧਹੁੰਚਿਆ, ਆਤੇ ਉਹ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਏ । ੧੪ ਧਾਤਮਾਹੀ ਆਤੇ ਧਰਤਾਧ ਆਤੇ ਗਾਜ਼ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੇ ਸੱਭੇ ਕੋਮਾਂ ਆਤੇ ਲੋਕ ਆਤੇ ਖੋਲੀਆਂ ਉਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ । ਉਹ ਦਾ ਗਾਜ਼ ਸਦਾ ਦਾ ਗਾਜ਼ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮਿਟੇਗਾ ਨਾ, ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਗਾਜ਼ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਟਲੇਗਾ ਨਾ ।

ਧਸੂਆਂ ਦਾ ਆਰਥ

੧੫ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਆਖਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਇਸ ਦਰਸਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਬਰਾ ਦਿੱਤਾ । ੧੬ ਆਤੇ ਜਿਹੜੇ ਨੇੜੇ ਖੜੇ ਮਨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਆਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਆਮਲੀਯਤ ਖੁੱਛੀ । ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਆਤੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਆਰਥ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ । ੧੭ ਇਹ ਚਾਰ ਵੱਡੇ ਦਰਿਦੇ ਚਾਰ ਗਾਜ਼ੇ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ

ਉੱਠਣਗੇ । 1੯ ਧਰ ਯੱਤ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸੰਤ ਰਾਜ ਲੈ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜੁੱਗਾਂ ਤੀਰ, ਗਾਂ, ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਤੀਰ ਉਮ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ । 1੯ ਤਦ ਮੈਂ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਚੌਥੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਵੀ ਜਾਣਾ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਮਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਡਾਢਾ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਦੰਦ ਲੋਹੇ ਦੇ ਅਤੇ ਨਹੁੰ ਖਿੱਤਲ ਦੇ, ਜੋ ਨਿਗਲਦਾ ਅਤੇ ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ ਰਹਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੈਰਾਂ ਹੇਠ ਲਿਤਾੜਦਾ ਸੀ । ੨੦ ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਸਿੰਝਾਂ ਦੀ, ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਮ ਇੱਕ ਦੀ ਜੋ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਡਿਗ ਖਣੇ ਸਨ, ਗਾਂ, ਉਮ ਸਿੰਝ ਦੀ ਜਿਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਜੋ ਵੱਡੇ ਹੰਰਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮ ਦੇ ਸਾਖੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ । ੨੧ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹੋ ਸਿੰਝ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਧਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ । ੨੨ ਜਦ ਤੱਕ ਯੱਤ ਧਰਾਚੀਨ ਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਯੱਤ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਲਾ ਨਾ ਆ ਖਰੁੱਚਿਆ ਕਿ ਸੰਤ ਰਾਜ ਵਾਲੇ ਹੋਣ । ੨੩ ਉਹ ਇਉਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਚੌਥਾ ਦਰਿੰਦਾ ਚੌਥਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ । ਉਹ ਮਭਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਖਿਰਬਵੀ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਲਿਤਾੜੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ ਰੇਗੇਗਾ । ੨੪ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਝ ਜੋ ਹਨ ਸੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ ਜੋ ਉਮ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਠੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਖਹਿਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਧਾ ਲਵੇਗਾ । ੨੫ ਉਹ ਯੱਤ ਮਹਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੰਰਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ ਅਤੇ ਯੱਤ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਮੁੱਕਰਰ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੈਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਯੱਧਾ ਸਮਾ ਲੰਘ ਜਾਏਗਾ । ੨੬ ਫਿਰ ਨਿਆਉਂ ਸਭਾ ਬੈਠੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਮ ਦਾ ਰਾਜ ਉਮ ਤੋਂ ਲੈ ਲਵੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਅਖੀਰ ਤੱਕ ਉਮ ਦਾ ਨਾਮ ਰਹ ਸੁੱਟਣ । ੨੭ ਸਾਰੇ ਯਕਰਾਮ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਮਭਨਾਂ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਧਰਤਾਧ ਅਤੇ ਧਾਤਸਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਯੱਤ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ । ਉਹਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਸਦਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਤਸਾਹੀਆਂ ਉਹ ਦੀ ਉਧਾਸਨਾ ਰਹਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ । ੨੮ ਉਹ ਗੱਲ ਜੈਥੇ ਮੁੱਕ ਗਈ । ਮੈਂ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਾਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾਢਾ ਅਥਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲ ਗਿਆ ਧਰ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ।

੧ ਖੋਲਮੱਸਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ, ਗਾਂ, ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਧਹਿਲਾਂ ਦਰਸਣ ਵੇਖਿਆ ਮੀ ਉਹ ਦੇ ਖਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਸਣ ਵੇਖਿਆ । ੨ ਜਦ ਮੈਂ ਸੂਸਨ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਮੀ ਜਿਹੜਾ ਏਲਾਮ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਹੈ । ਫਿਰ ਮੈਂ ਦਰਸਣ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਲਾਈ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਹਾਂ । ੩ ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਂਖਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਵੇਖੇ, ਨਦੀ ਦੇ ਆਂਗੇ ਇੱਕ ਮੋਢਾ ਖੜ੍ਹਾ ਮੀ ਜਿਹ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਝ ਮਨ ਆਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਉੱਚੇ ਮਨ ਧਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਮੀ ਆਤੇ ਵੱਡਾ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਖਿੱਛੋਂ ਉੱਗਿਆ ਮੀ । ੪ ਮੈਂ ਉਮ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਖੱਛਮ, ਉੱਤਰ ਆਤੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਸਿੰਝ ਮਾਰਦਾ ਮੀ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦਰਿਆ ਉਹ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਆਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਉਹ ਦੇ ਗੱਥੇ ਛੁਡਾ ਸਕਿਆ ਧਰ ਉਹ ਜੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਮੀ ਮੇ ਕਰਦਾ ਮੀ ਆਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਮੀ । ੫ ਮੈਂ ਇਸ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਮੀ ਆਤੇ ਵੇਖੇ ਇੱਕ ਬੱਕਰਾ ਖੱਛਮ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਆਣ ਕੇ ਮਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਜਿਹਾ ਫਿਰਿਆ ਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਮ ਦਾ ਧੌਰ ਨਾ ਛੁਹਿਆ ਆਤੇ ਉਮ ਬੱਕਰੇ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਆਂਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਰਾਹ ਇੱਕ ਆਚਰਜ ਸਿੰਝ ਮੀ । ੬ ਉਹ ਉਮ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਝਾਂ ਵਾਲੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਦੀ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਮੀ, ਆਇਆ ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਮ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਧਿਆ । ੭ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੋਢੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੁੱਜਾ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਕਰੋਧ ਉਮ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਾਗਿਆ, ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਆਤੇ ਉਮ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਝ ਭੰਨ ਸੁੱਟੇ । ਉਮ ਮੋਢੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਮੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾ ਮਾਗਮਣਾ ਕਰੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੇ ਉਮ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਢਾਹ ਲਿਆ ਆਤੇ ਉਮ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਸੁੱਟਿਆ ਆਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੀ ਜੇ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਗੱਥੇ ਛੁਡਾ ਸਕੇ । ੮ ਤਦ ਉਮ ਬੱਕਰੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਆਤੇ ਜਦ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਿੰਝ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬਾਂ ਚਾਰ ਆਚਰਜ ਸਿੰਝ ਆਰਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਨਿੱਕਲੇ । ੯ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਝ ਨਿੱਕਲਿਆ ਜੇ ਦੱਖਣ, ਧੂਰਥ ਆਤੇ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਦੋਸ ਵੱਲ ਨਿਗਟਿਤ ਵੱਧ ਗਿਆ । ੧੦ ਉਹ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸੈਨਾਂ ਤੱਕ ਵੱਧ ਗਿਆ ਆਤੇ ਉਮ ਸੈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਗਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ । ੧੧ ਸਗੋਂ ਉਮ ਨੇ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਧਰਧਾਨ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਵਧਾਇਆ ਆਤੇ ਉਮ ਤੋਂ ਸਦਾ ਦੀ ਬਲੀ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਆਤੇ ਉਮ ਦਾ ਧਵਿਤਰ ਸਬਾਨ ਢਾਇਆ ਗਿਆ । ੧੨ ਮੇ ਉਹ ਸੈਨਾਂ ਸਦਾ ਦੀ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਨਾਲ ਆਖਰਾਧ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਤੇ ਉਮ ਨੇ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ । ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਆਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ । ੧੩ ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਵਿਤਰ ਜਨ ਨੂੰ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ

ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਯਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਖਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਖੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਰਸਣ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਉਸ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਯਥਰਾਯ ਲਈ ਜੋ ਯਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਮਥਾਨ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਦੇਵੇਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾਣਾ ਕਦੇਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇ ? ੧੪ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਥਰਾਯ ਕਿ ਦੇ ਗਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਮੈਂ ਸਾਮ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਤੱਕ ਹੈ ਫਿਰ ਯਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਮੁੱਢ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਜਿਥਰਾਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਣ ਦਾ ਯਥਰਾਯ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ

੧੫ ਜਦ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਣ ਦੇਖਿਆ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਉਹ ਦਾ ਯਥਰਾਯ ਲੱਭਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹਾ ਸੀ । ੧੬ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਯਥਰਾਯ ਸੁਣੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਲਾਈ ਦੇ ਵਿਚਰਾਰ ਯਥਰਾਯ ਦੇ ਯਥਰਾਯ ਕਿ ਜੇ ਜਿਥਰਾਏਲ, ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਦਰਸਣ ਦਾ ਯਥਰਾਯ ਦੱਸ ! ੧੭ ਫਿਰ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉੱਥੇ ਉਹ ਨੇੜੇ ਯਥਰਾਯ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਉਸ ਦੇ ਯਥਰਾਯੇ ਹੀ ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਮੂੰਹ ਦੇ ਥਲ ਡਿੱਗ ਯਥਰਾਯ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਯਥਰਾਯ, ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਯਥਰਾਯ ਮਮਝ ਲੈ ਕਿਉਂ ਜੇ ਇਹ ਦਰਸਣ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਦੇ ਮਮੋਂ ਵਿੱਚ ਯਥਰਾਯੇ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੮ ਜਦ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਥਰਾਯ ਯਥਰਾਯ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਦੇ ਥਲ ਵੱਡੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਯਥਰਾਯੇ ਉੱਤੇ ਯਥਰਾਯ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਮਿੱਧਾ ਕਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰੀਤਾ । ੧੯ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਯਥਰਾਯ, ਕਰੋਯ ਦੇ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਮੈਂ ਤੇਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੇ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਦੇ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਮਮੋਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯਥਰਾਯੇ ਜਾਵੇਗਾ । ੨੦ ਉਹ ਮੋਢਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਡਿੱਠਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੇ ਮਿੰਝ ਹਨ ਮੇਂ ਯਥਰਾਯ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਦੇ ਗਜੇ ਹਨ । ੨੧ ਉਹ ਥਲਵਾਨ ਥਰਰਾ ਯਥਰਾਯ ਦਾ ਗਜਾ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਉਹ ਵੱਡਾ ਮਿੰਝ ਜੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਯਥਰਾਯਾਂ ਦੇ ਵਿਚਰਾਰ ਹੈ ਮੇਂ ਉਹ ਯਥਰਾਯ ਗਜਾ ਹੈ । ੨੨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਯਥਰਾਯ ਉਹ ਦੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹੋਰ ਨਿੱਕਲੇ ਮੇਂ ਇਹ ਚਾਰ ਗਜੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚਰਾਰ ਉੱਠਣਗੇ ਯਥਰਾਯ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੋਰ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ । ੨੩ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਜ ਦੇ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਦੇ ਮਮੋਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਯਥਰਾਯੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗਜਾ ਕਠੋਰਤਾ ਵਾਲਾ ਮੂੰਹ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਥੁੱਝਣ ਵਾਲਾ ਉੱਠੇਗਾ । ੨੪ ਉਸ ਦੀ ਮਮਰੱਥਾ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ ਯਥਰਾਯ ਉਸ ਦਾ ਜੋਰ ਉਸ ਦੇ ਥਲ ਉੱਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਉਹ ਯਥਰਾਯ ਸੀਤੀ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸੁੱਟੇਗਾ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਮਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਜੋਰਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਯਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰ ਸੁੱਟੇਗਾ । ੨੫ ਉਸ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਯਥਰਾਯ ਮਫਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਉਹ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯਥਰਾਯੇ ਹੋ ਕੇ ਥਰਰਾਯਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰੇਗਾ । ਉਹ ਗਾਰਮਾਂ ਦੇ ਗਾਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਯਥਰਾਯ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਥਿਨਗਾਂ ਹੱਥ ਲਾਏ ਤੇੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੨੬ ਉਹ ਸਾਮ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਮਵੇਰ ਦਾ ਦਰਸਣ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਖਿਆ ਯੇਹੋਸ਼ਾਫਾਤ

ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਸੱਚ ਹੈ, ਯਹ ਤੂੰ ਉਸ ਦਰਸਣ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰਹ ਛੱਡ ਰਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯੁਗਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਾਰੀ ਹੈ । ੨੭ ਮੈਂਨੂੰ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮੁਰਛਾ ਯੈਂ ਗਈ ਅਤੇ ਰਈਆਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਬਿਮਾਰ ਥਿਆ ਰਿਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਦੇ ਖਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰੰਮ-ਰੰਦਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਦਰਸਣ ਨਾਲ ਘਾਬਰਦਾ ਰਿਗਾ ਯਹ ਉਹ ਨੂੰ ਰਿਸੇ ਨੇ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ।

੯

ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਰਾਬਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

੧ ਅਹਮਦੋਸ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦਾਗ ਦੇ ਖਹਿਲੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਾਦੀ ਵੰਸ ਦਾ ਮੀ, ਅਤੇ ਕਮਦੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮੀ । ੨ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖਹਿਲੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਖੋਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜਾਣਿਆ ਜਿਹਨਾਂ ਲਈ ਅਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਿਰਮਿਅਾਹ ਨਬੀ ਨੂੰ ਆਈ ਮੀ, ਜੋ ਉਹ ਅਹੂਸਲਮ ਦੇ ਉੱਜੜਨ ਦੇ ਸੱਤਰ ਮਾਲ ਯੁਗੇ ਹੋਣ । ੩ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖਰਬੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤਰਲੇ ਕਰ ਕੇ ਵਰਤ ਰੱਖ ਕੇ, ਤੁੱਖੜ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਸਮੇਤ ਉਹ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ । ੪ ਮੈਂ ਅਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਖਾਧ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਖਰਬੂ, ਜੋ ਮਗਨ ਅਤੇ ਡਰ ਮੰਨਣ ਅੋਗ ਖਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੇਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । ੫ ਅਸੀਂ ਖਾਧ ਕੀਤੇ, ਅਸੀਂ ਟੇਢੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਅਸੀਂ ਬਦੀ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਗੁਰਮਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਿਅਮਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਗਏ ਹਾਂ ! ੬ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਸਾਡੇ ਗਾਰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਖਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਸੁਣਾਈ । ੭ ਹੇ ਖਰਬੂ, ਤੂੰ ਖਰਮੀ ਹੈ, ਖਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਹੂਦਾਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਅਹੂਸਲਮ ਦੇ ਵੰਸਟ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਇਸਰਾਇਲੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਨੇੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦੂਰ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੋਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਕੀਤੇ, ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤਾ । ੮ ਹੇ ਖਰਬੂ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਗਾਰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਖਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹਾਂ । ੯ ਖਰਬੂ ਸਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਦਇਆ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ । ੧੦ ਅਸੀਂ ਅਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਉੱਤੇ

ਚੱਲੀਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੇਵਰ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਾਡੇ ਯੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ । ੧੧ ਗਾਂ, ਮਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਫਿਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਖੇ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਰਕੇ ਉਹ ਫਿਟਕਾਰ ਮਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੌਂਗ ਵੀ ਜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੇਵਰ ਮੁਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਧ ਰੀਤਾ । ੧੨ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਾਡੇ ਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਮਾਡਾ ਨਿਯਮਿਤ ਵਰਦੇ ਸਨ ਆਖੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਯੂਰੀਆਂ ਰੀਤੀਆਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਮਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਬਿਖਤਾ ਖਾਈ ਰਿਉਂ ਜੋ ਮਾਰੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਹੇਠ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਿਹੀ ਯਰੂਸਲਮ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ । ੧੩ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਰੀਆਂ ਬਿਖਤਾਂ ਮਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਣ ਪਈਆਂ, ਤਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਯੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਰੀਤੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਟੇਢਿਆਂ ਰੰਮਾਂ ਤੋਂ ਗੁਟੀਏ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਈ ਵਿੱਚ ਸੁਚੇਤ ਹੋਈਏ । ੧੪ ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਬਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਮਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਖਾ ਦਿੱਤੀ ਰਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਮਾਡਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਰੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਰਦਾ ਹੈ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਖਰ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਨਾ ਮੰਨਿਆ । ੧੫ ਗੁਣੇ ਖਰਬੂ ਮਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਜਿਸ ਬਲਵੰਤ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖਰਜਾ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਢ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਵੱਡਾ ਰੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਯੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਧਾਧ ਰੀਤੇ, ਅਸੀਂ ਟੇਢੇ ਰੰਮ ਰੀਤੇ ! ੧੬ ਜੇ ਖਰਬੂ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰੇ ਖਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਵਰੋਧ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹੀ ਸਹਿਰ ਯਰੂਸਲਮ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਖਵਿੱਤਰ ਖਗੜ ਹੈ ਮੂੰਗ ਮੋੜ ਰਿਉਂ ਜੋ ਮਾਡੀਆਂ ਧਾਧਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਮਾਡੇ ਖਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਟੇਢਿਆਂ ਰੰਮਾਂ ਦੇ ਵਾਰਨ ਯਰੂਸਲਮ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਖਰਜਾ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਯੱਗੇ ਜੋ ਚੁਫੇਰੇ ਵੱਸਦੇ ਹਨ ਉਲਾਭਿਆਂ ਜੋਗ ਹੋਈ ! ੧੭ ਗੁਣੇ ਮਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਆਪਣੇ ਮੇਵਰ ਦੀ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਗ ਦੇ ਖਰਵਾਸ ਨੂੰ ਖਰਬੂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉੱਜੜਿਆ ਖਿਆ ਹੈ ਚਮਕਾ । ੧੮ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਆਪਣਾ ਰੰਨ ਲਾ ਕੇ ਸੁਣ, ਆਪਣੀਆਂ ਯੱਖੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਅਤੇ ਮਾਡੀਆਂ ਉਜਾੜਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਮਦਾਉਦਾ ਹੈ ਵੇਖ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਤੇਰੀ ਅਤਿਅੰਤ ਦਯਾ ਉੱਤੇ ਆਮ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਰਲੇ ਵਰਦੇ ਗਾਂ ? ੧੯ ਜੇ ਖਰਬੂ, ਸੁਣ ! ਜੇ ਖਰਬੂ, ਬਖਸ਼ ਦੋਹ ! ਜੇ ਖਰਬੂ, ਸੁਣ ਲੈ ਅਤੇ ਰੰਮ ਕਰ ! ਜੇ ਮੇਰੇ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਈ ਢਿੱਲ ਨਾ ਲਾ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸਹਿਰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਖਰਜਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਦਾਉਂਦੀ

ਜੈ ।

ਜਿਥਰਾਏਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ

੨੦ ਮੈਂ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਖਾਧਾਂ, ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖਵਿੱਤਰ ਖਗਾੜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤਰਲੇ ਖਾਉਂਦਾ ਹੀ ਸੀ । ੨੧ ਹਾਂ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹ ਜਣਾ ਅਰਥਾਤ ਜਿਥਰਾਈਲ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖਹਿਲੋਂ ਖਹਿਲ ਦਰਸਣ ਵਿੱਚ ਡਿੱਠਾ ਸੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇਤੀ ਉੱਡ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੋਹਿਆ । ਇਹ ਤਿਰਕਾਲਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸੀ ੨੨ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਨਿੱਕਲ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਅਤੇ ਸਿਆਣਾ ਬਣਾਵਾਂ । ੨੩ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਆਗਿਆ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਵੱਡਾ ਖਿਆਲੀ ਹੋ, ਮੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦਰਸਣ ਨੂੰ ਸਮਝ । ੨੪ ਸੱਤਰ ਸਾਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਖਵਿੱਤਰ ਸਹਿਰ ਦੇ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ ਭਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਅਧਰਾਧ ਨੂੰ ਮੁਕਾਏ ਅਤੇ ਖਾਧਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ ਖਰਾਮਚਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਦਾ ਖਰਮ ਲਿਆਵੇ ਅਤੇ ਦਰਿਸਟ ਅਤੇ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਤ ਖਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮਸਮ ਕਰੇ । ੨੫ ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਯਰੂਸਲਮ ਦੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਿੱਕਲੇਗੀ ਮਸੀਹ ਰਾਜ ਖੁੱਤਰ ਤੱਕ ਸੱਤਰ ਸਾਤੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਗਠ ਸਾਤੇ ਉਹ ਬਜ਼ਾਰ ਯੂੜਰੇਟ ਸਣੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਖਰ ਅੱਖਿਆਈ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ੨੬ ਅਤੇ ਬਾਗਠਾਂ ਸਾਤਿਆਂ ਦੇ ਖਿੱਛੋਂ ਮਸੀਹ ਵੱਢਿਆ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਜਿਹੜਾ ਖਾਤਮਾਗ ਆਵੇਗਾ ਉਹ ਦੇ ਲੋਕ ਸਹਿਰ ਅਤੇ ਖਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨਗੇ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾ ਛੇਕੜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੜਾਈ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਉਜਾੜਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ੨੭ ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਤੇ ਦੇ ਲਈ ਖੱਰਾ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਂਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਿਨਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਖਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਉਜਾੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਰੇ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਰੇਯ ਉੱਜੜੇ ਹੋਇਆਂ ਉੱਤੇ ਖਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ।

੧੦

ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਨਦੀ ਰਿਨਾਰੇ ਮਿਲਿਆ ਦਰਸਣ

੧ ਫਾਰਸ ਦੇ ਖਾਤਮਾਗ ਖੋਰਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਟਸਮਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੁਰਗਟ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਸਣ ਦੇ ਆਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ । ੨ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਫਤਿਆਂ ਤੱਕ ਆਫਸੋਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ । ੩ ਮੈਂ ਸੁਆਦ ਦੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਾਸ ਅਤੇ ਮਰਾਥ ਨਾ ਪਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਤੇਲ ਨਾ ਮਲਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਤਿੰਨ ਹਫਤੇ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਏ । ੪ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਥੀਥੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਦਰਿਆ ਦੜਲੇ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਸੀ । ੫ ਮੈਂ ਆੱਖਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੁਤੀ ਕੱਢੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਜਿਹ ਦੇ ਲੱਕ ਨਾਲ ਉਛਾਜ ਦੇ ਕੁੰਦਨ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖੋਟੀ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ । ੬ ਉਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਬੇਰੂਜ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬਿਜਲੀ ਜਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਆੱਖੀਆਂ ਦੇ ਜਗਦਿਆਂ ਦੀਵਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ । ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਸਕਦੇ ਖਿੱਤਲ ਜਿਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਭੀੜ ਦੀ । ੭ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਣ ਦੇਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਰਸਣ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਜਿਹੀ ਕੰਬਣੀ ਛਿੜੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਦੇਂਦੇ । ੮ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਡਾ ਦਰਸਣ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਸੱਤ ਨਾ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਲ ਨਾ ਰਿਹਾ । ੯ ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਖੂਬ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਧੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਪਰਤੀ ਵੱਲ ਸੀ । ੧੦ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆ ਛੁਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗੋਡਿਆਂ ਅਤੇ ਤਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ । ੧੧ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ ਧਿਆਰੇ ਮਨੁੱਖ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾ ! ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ-ਕੰਬਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੧੨ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਨਾ ਡਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਦ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆੱਗੇ ਆਖੀਨਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਆ, ਸੇ ਤੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਜਦੋਂ ਤੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ । ੧੩ ਪਰ ਫਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਰਯਾਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟਿੱਰੀਆਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕ ਛੱਡਿਆ । ਵੇਖ, ਮੀਰਾਏਲ ਜੋ ਪਰਯਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਫਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਰਿਹਾ । ੧੪ ਗੁਣ ਜੋ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਤੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਣ ਯੁਗ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਬਾਰੀ ਹਨ । ੧੫ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਗੂੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੧੬ ਵੇਖੋ, ਰਿਸੇ ਨੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਖੁੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਮੀ ਮੇਰੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੁਹਿਆ, ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਮੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ, ਉਸ ਦਰਸਣ ਦੇ ਸਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ । ੧੭ ਇਸ ਲਈ ਪਰਭੂ ਦਾ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਪਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਰਹੀ ਨਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਰਿਹਾ । ੧੮ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਮੀ ਮੁੜ ਮੈਨੂੰ ਫੁਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ । ੧੯ ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਹੇ ਧਿਆਰੇ ਮਨੁੱਖ, ਨਾ ਡਰ, ਤੈਨੂੰ ਸੁੱਖ-ਸਾਂਦ ਹੋਵੇ ! ਜ਼ੋਰ ਫੜ, ਗਾਂ, ਬਲਵਾਨ ਹੋ ! ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਧਾਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ, ਗੁਣ ਦੱਸ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ! ੨੦ ਉਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਕੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਰਿਸ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ? ਮੈਂ ਗੁਣ ਫਾਰਸ ਦੇ ਪਰਯਾਨ ਨਾਲ ਲੜਨ ਨੂੰ ਫੇਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਵੇਖ, ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਪਰਯਾਨ ਆਵੇਗਾ । ੨੧ ਜੋ ਕੁਝ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ; ਉਹਨਾਂ ਪਰਯਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਯਾਨ ਮੀਰਾਏਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

੧੧

੧ ਦਾਰਾ ਆਦੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੀ ਮੀ ਜੋ ਖੜਾ ਮੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵਾਂ

ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਮੀਰੀਆ ਦੇ ਰਾਜ

੨ ਅਤੇ ਗੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂਗਾ । ਵੇਖ, ਫਾਰਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਰਾਜੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੰਨ ਕਰਕੇ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਦੋਂ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕੇਗਾ ਜੋ ਯੂਨਾਨ

ਦੇ ਗਾਜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ । ੩ ਖਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਡਾਢਾ ਗਾਜਾ ਉੱਠੇਗਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਗਾਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਚਾਹੇਗਾ ਸੋਈ ਕਰੇਗਾ । ੪ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠੇਗਾ ਤਦ ਉਹ ਦਾ ਗਾਜ ਟੁੱਟ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਖੈਣਾਂ ਵੱਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾਏਗਾ, ਖਰ ਉਸ ਦੇ ਵੰਸੀਆਂ ਕੋਲ ਨਾ ਜਾਏਗਾ । ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਗਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਗਾਜ ਮੁੱਢੋਂ ਖੁੱਟਿਆ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ । ੫ ਦੱਖਣ ਦਾ ਗਾਜ ਜਿੱਤ ਖਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਉਹ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਧੀਰ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਮਰੱਥਾ ਖਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਗਾਜ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗਾਜ ਹੋਵੇਗਾ । ੬ ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਖਿੱਛੋਂ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦੱਖਣ ਦੇ ਗਾਜੇ ਦੀ ਧੀ ਉੱਤਰ ਦੇ ਗਾਜੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਏਕਤਾ ਕਰੇ ਖਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਨਾ ਰੱਖੇਗੀ, ਉਹ ਵੀ ਨਾ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਦੀ ਬਾਂਹ, ਸਗੋਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਸਣੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਉ ਸਣੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ । ੭ ਖਰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਜੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਟਹਿਣੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉਹ ਦੇ ਖਾਠ ਉਠੇਗਾ । ਉਹ ਇੱਕ ਫੌਜ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਗਾਜੇ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵੜੇਗਾ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਵੇਗਾ । ੮ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਢਾਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਸਣੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਸਣੇ ਕੈਦ ਕਰ ਕੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਗਾਜੇ ਨੂੰ ਛੇੜਨ ਤੋਂ ਰਹੇਗਾ । ੯ ਫਿਰ ਉਹ ਦੱਖਣ ਦੇ ਖਾਤਮਾਗ ਦੇ ਗਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜੇਗਾ ਖਰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ । ੧੦ ਉਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਜੁੱਧ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਵਾਲੀ ਫੌਜ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਗੇ ਜਿਹੜੀ ਵਗੀ ਆਏਗੀ, ਫੈਲੇਗੀ ਤੇ ਲੰਘੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜਨਗੇ ਤੇ ਇਹ ਦੇ ਕੋਟ ਤੋੜੀ ਲੜਨਗੇ ?? ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਗਾਜੇ ਦਾ ਕਰੋਧ ਜਾਗੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਗਾਂ, ਉੱਤਰ ਦੇ ਗਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਦਲ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡਾ ਦਲ ਉਸ ਦੇ ਗੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੨ ਭੀੜ ਚੁੱਕੀ ਜਾਏਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡੋਗੇਗਾ ਖਰ ਉਹ ਨਾ ਜਿੱਤੇਗਾ । ੧੩ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦਾ ਗਾਜਾ ਮੁੜੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਲ ਨੂੰ ਜੋ ਖਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਡਾਢਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਸਾਲਾਂ ਖਿੱਛੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਅਤੇ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਸਣੇ ਆਵੇਗਾ । ੧੪ ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਬਥੇਰੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਗਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਾੜਵੀ ਵੀ ਉੱਠਣਗੇ ਜੋ ਉਸ ਦਰਸਣ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰਨ ਖਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ । ੧੫ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉੱਤਰ ਦਾ ਗਾਜਾ ਆਵੇਗਾ, ਦਮਦਮਾ ਬਣਾਵੇਗਾ, ਖੱਕੇ-ਖੱਕੇ ਸਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ, ਦੱਖਣ ਦੀਆਂ

ਬਾਹਾਂ ਨਾ ਆੜਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆੜਨ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੬ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਵੇਗਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਮਾਹਮਣਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇਗਾ । ਉਹ ਉਸ ਪੁਰਤਾਪਵਾਨ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੭ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਉਣ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਹਾਣਾ ਮੌੜੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸਰਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤੀਵੀਆਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇਵੇਗਾ ਭਈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜੇ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਖਲੋਵੇਗੀ ਨਾ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ । ੧੮ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਟਾਪੂਆਂ ਵੱਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ ਪਰ ਇੱਕ ਪਰਧਾਨ ਉਸ ਉਲਾਂਭੇ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਮੀ ਗਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਉਲਾਂਭੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗਾ । ੧੯ ਤਦ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਦੇ ਕੋਟਾਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਮੌੜੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਟੱਕਰ ਖਾਏਗਾ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੱਭਿਆ ਨਾ ਜਾਏਗਾ । ੨੦ ਉਹ ਦੇ ਬਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਠੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਮੋਹਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੁੰਗੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਬੋੜਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਨਾ ਕਰੇਧ ਨਾਲ, ਨਾ ਹੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ।

ਮੀਰੀਆ ਦਾ ਦੁਸਟ ਰਾਜਾ

੨੧ ਫਿਰ ਉਹ ਦੇ ਬਾਂ ਇੱਕ ਪਖੰਡੀ ਉੱਠੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪਤ ਨਾ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਉਹ ਬਚਾਉ ਦੇ ਵੇਲੇ ਆਵੇਗਾ ਲੱਲੇ ਪੱਤੇ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜ ਲੈ ਲਵੇਗਾ । ੨੨ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫੌਜ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਬਾਈ ਜਾਏਗੀ ਅਤੇ ਤੋੜੀ ਜਾਏਗੀ, ਹਾਂ, ਨੇਮ ਦੇ ਸਹਿਜਾਦਾ ਵੀ ਨਾਲੇ ਹੀ ੨੩ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਕਰਾਰ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗੋਂ ਢੁੱਚਰ ਡਾਹੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋੜੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਬਣੇਗਾ । ੨੪ ਉਹ ਬਚਾਉ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਚੰਗਿਆਂ ਉੱਜਲਿਆਂ ਬਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੜੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਪੜਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਉਹ ਲੁੱਟ ਖੁੱਟ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚਿਰ ਤੱਕ ਪੱਕੀਆਂ ਕੋਟਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਚਤਰਾਈਆਂ ਵਰਤੇਗਾ । ੨੫ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਸਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਚੁੱਕੇਗਾ ਜੋ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਵੀ ਅੱਤ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਫੌਜ ਨਾਲ ਜੁੱਧ ਵਿੱਚ ਲੜੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਾਉ ਕਰਨਗੇ । ੨੬ ਹਾਂ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਆਦਲੀ ਰੋਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਫੌਜ ਆਫਰੋਗੀ ਅਤੇ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਜਾਣਗੇ । ੨੭ ਉਹਨਾਂ ਦੇਹਾਂ ਗਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਬੁਰੇ ਰੰਮਾਂ ਵੱਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਖੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਗੇ, ਖਰ ਉਹ ਫਲੇਗਾ ਨਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅੰਤ ਠਿਗਰਾਏ ਹੋਏ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗਾ । ੨੮ ਤਦ ਉਹ ਵੱਡੇ ਯੰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਜਾਣੇਗਾ, ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਯਵਿੱਤਰ ਨੇਮ ਦਾ ਸਾਗਮਣਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰੰਮ ਰਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜੇਗਾ । ੨੯ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਹ ਮੁੜੇਗਾ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਆਵੇਗਾ ਖਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹਾ ਹਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਯਹਿਲਾਂ ਸੀ । ੩੦ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿੱਤੀਆਂ ਦੇ ਜਗਾਜ ਉਸ ਦਾ ਸਾਗਮਣਾ ਰਰਨਗੇ ਮੇ ਉਹ ਉਦਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁੜੇਗਾ ਅਤੇ ਯਵਿੱਤਰ ਨੇਮ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਹੇਯ ਜਾਗੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਰੰਮ ਰਹੇਗਾ ਮਗੋਂ ਉਹ ਮੁੜੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਵਿੱਤਰ ਨੇਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਰਹੇਗਾ । ੩੧ ਜੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਵਲੋਂ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਯਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਅਰਥਾਤ ਰੋਟ ਨੂੰ ਭਰਿਸਟ ਰਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਦੀ ਹੋਮ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ । ੩੨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਨੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਭੈੜੀ ਰਰਤੂਤ ਰਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲੱਲੇ ਖੱਤੇ ਰਰ ਕੇ ਵਿਗਾੜੇਗਾ ਖਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਯਛਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਰੰਮ ਰਰਨਗੇ ੩੩ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਰਾਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹਨ ਰਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਗੇ ਖਰ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੈਦ ਹੋਣ ਰਰਕੇ ਅਤੇ ਲੁੱਟੇ ਜਾਣ ਰਰਕੇ ਢਰ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਤਬਾਹ ਰਹਿਣਗੇ । ੩੪ ਜਦ ਉਹ ਤਬਾਹ ਹੋਣਗੇ ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇੜੀ ਜਿਹੀ ਸਗਾਇਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਖਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੱਲੇ ਖੱਤੇ ਰਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਰੁਲ ਜਾਣਗੇ । ੩੫ ਰਈ ਬੁੱਧਵਾਨ ਵੀ ਡਿੱਗ ਘੋਟਗੇ ਇਸ ਰਰਕੇ ਜੋ ਉਹ ਖਰਤਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਹ ਸਫਾ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਜਾਣ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਜੋ ਅਖੀਰੀ ਸਮਾਂ ਆਵੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਹੈ । ੩੬ ਗਜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੰਮ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਤਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਜਾਣੇਗਾ ਅਤੇ ਈਸਵਰਾਂ ਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੇਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਚਰਜ ਗੱਲਾਂ ਆਖੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਜੋ ਰਹੇਯ ਦੇ ਦਿਨ ਯੂਰੇ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੇ ਹੋਵੇਗਾ । ੩੭ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਵੱਲ ਕੁਝ ਲੋੜ ਨਾ ਰਖੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੋਰਤਾਂ ਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਮਗੋਂ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਜਾਣੇਗਾ । ੩੮ ਖਰ ਉਸ ਦੇ ਥਾਂ ਤੇ ਕੋਟਾਂ ਦੇ ਦਿਉਤੇ ਦਾ ਆਦਰ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਵਤੇ ਦਾ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਧਿਉ-ਦਾਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਖੱਬਰ ਅਤੇ ਸੁਨਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਆਦਰ ਰਹੇਗਾ । ੩੯ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਖੱਬਰੀਆਂ ਕੋਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਾਏ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਸਗਾਇਤਾ

ਨਾਲ ਰੰਮ ਰੋਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵੱਡਾ ਆਦਰ ਰੋਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਈਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਬਣਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੰਡੇਗਾ । ੪੦ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਯੱਕ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰੱਬ ਅਤੇ ਘੋੜ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਜਗਜ ਲੈ ਕੇ ਵਾਵਰੇਲੇ ਵਾਂਗੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਰੋਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੜੇਗਾ ਅਤੇ ਆਫਰੇਗਾ ਅਤੇ ਲੰਘੇਗਾ । ੪੧ ਧਰਤਾਧਵਾਨ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੜੇਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਢਾਹੇ ਜਾਣਗੇ ਧਰ ਅਦੇਮ ਅਤੇ ਮੋਛਾਥ ਅਤੇ ਅਮੋਨੀਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਜਾਣਗੇ । ੪੨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਵੀ ਛੁਟਾਰਾ ਨਾ ਖਾਏਗਾ । ੪੩ ਧਰ ਉਹ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਖਦਾਰਥਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਰਖੇਗਾ ਅਤੇ ਲੂਥੀ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਣਗੇ । ੪੪ ਧਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਬਰਾਉਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵੱਡੇ ਰੋਧ ਨਾਲ ਨਿੱਕਲੇਗਾ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਧ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲੋਂ ਮਿਟਾ ਸੁੱਟੇ । ੪੫ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹੀ ਡੇਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਧਰਤਾਧਵਾਨ ਧਵਿੱਤਰ ਧਗੜ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾ ਲਵੇਗਾ ਧਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਖੁੱਜ ਖਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਰੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

੧੨

ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ

੧ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੀਰਾਏਲ ਉਹ ਵੱਡਾ ਧਰਧਾਨ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉੱਠੇਗਾ ਤਦ ਅਜਿਹੀ ਬਿਧਤਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਰੋਮ ਦੇ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਰਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੇਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਰੋਈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹੀ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ । ੨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਗੇਠਾਂ ਸੁੱਤੇ ਧਏ ਹਨ ਜਾਗ ਉੱਠਣਗੇ, ਰਈ ਸਦੀਧਰ ਜੀਉਣ ਲਈ, ਰਈ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸਦੀਧਰ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ । ੩ ਧਰ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹਨ ਅੰਬਰ ਦੇ ਧਰਰਾਸ ਵਾਂਗੂੰ ਚਮਰਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਦਮ ਲ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਧਰਮੀ ਬਣ ਗਏ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਤੱਕ ਚਮਰਣਗੇ । ੪ ਧਰ ਤੂੰ ਹੋ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਖੋਬੀ ਉੱਤੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰ ਲਾ ਕੇ ਬੰਦ ਰੱਖ । ਬਬੇਰੇ ਇਧਰ-ਉੱਧਰ ਭੱਜਣਗੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧੇਗਾ । ੫ ਤਦ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਦੋ ਹੋਰ ਖੜੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੇ ਉਮਲੇ ਧਾਮੇ, ਦੂਜਾ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੇ ਧਰਲੇ ਧਾਮੇ ੬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਫ ਰੱਖੜੇ ਧਹਿਨੀ ਦਰਿਆ ਦੇ ਖਾਣੀਆਂ

ਉੱਤੇ ਮੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਖੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਆਚਰਜ਼ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਦੋਂ ਭਰੇ ਹੋਵੇਗਾ ? ੭ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਜੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਸਾਫ਼ ਕੱਢੇ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਧਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਆਰਾਮ ਵੱਲ ਉੱਚਾ ਕਰ ਕੇ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੌਂਗ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਇਹ ਗਲਾਤ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਤੱਕ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਮੂਲੋਂ ਤੋੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਯੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਣਗੇ ਤਦ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਯੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ੮ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਮਹੀ ਧਰ ਸਮਝਿਆ ਨਾ । ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ, ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ? ੯ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਗ ਚੁੱਲੀ ਜਾ ਕਿਉਂ ਜੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਬੰਦ ਰੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ । ੧੦ ਬਥੇਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਵਿੱਤਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਧਰਤਾਏ ਜਾਣਗੇ ਧਰ ਦੁਸਟ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਦੁਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਾ ਸਮਝੇਗਾ, ਧਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਮਝਣਗੇ । ੧੧ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਸਦਾ ਦੀ ਹੋਮ ਦੀ ਬਲੀ ਗਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀ ਖਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤ ਖੜ੍ਹੀ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੈਂ ਨੱਥੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ । ੧੨ ਯੰਨ ਉਹ ਹੈ ਜੇ ਉਡੀਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਮੈਂ ਖੈੱਤੀਆਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਧਰੁੱਚਦਾ ਹੈ । ੧੩ ਧਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਗ ਤੁਰਿਆ ਜਾਗ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਆਵੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਸੁੱਖ ਖਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਰਾਸ ਉੱਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ।

ਯੰਜਾਬੀ ਘਾਟੀਬਲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Eastern Punjabi
language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ਯੰਜਾਬੀ (Panjabi, Eastern)

Status of the project:

- Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
- Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
- Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
- Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
- Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Mar 2019 from source files dated 13 Mar 2019

cd7c015e-4054-5fc3-99ad-dacf629d4ee1